

▲ Beachvolleyballer Mees Sengers uit Veldhoven.

Beachvolleyballer Sengers zoekt nog vaste duopartner

Mees Sengers (20) uit Veldhoven is voorbestemd om de wereldtop in het beachvolleybal te halen. Maar hij weet nog niet of-ie volgend zomerseizoen wel een vaste teamgenoot heeft. Het toptalent maakt zich daarover niet druk. Mede door zijn zieke opa Henri, plaatst hij het een en het ander in perspectief.

Frank Vonken
Veldhoven

Sengers is net terug uit Amerika, waar hij samen met gelegenhedspartner Tim Brewster derde werd op het King of the Court in Miami. Hij verbleef een maand in de Verenigde Staten voor twee toernooien en een aantal trainingen. Brewster had Sengers gevraagd om na een King of the Court in Londen mee te gaan naar Amerika. Ze waren in Londen knap vierde geworden. En het samenspel was zowel Sengers als Brewster goed bevallen. Het beachvolleybalduo moest in Amerika aan de bak in respectievelijk Hermosa Beach en Miami, dat 3500 kilometer verderop ligt.

Ik train keihard door en op een gegeven moment praten we met de bond

– Mees Sengers

De wisselwerking tussen Sengers en Brewster verliep vooral in Miami uitstekend. Het Nederlands-Amerikaans koppel stoomde via de kwalificaties door naar de finaleronde van het toptoernooi. De eindzege ging naar Robert Meeuwssen en Yorrick de Groot. Meeuwssen sloot daarmee zijn carrière stijlvol af, De Groot voert samen met Stefan Boermans de wereldranglijst aan. „Maar wij waren dik tevreden met onze derde plaats”, zegt Sengers. „Je

moet niet vergeten dat Tim en ik nauwelijks samen hadden gespeeld.”

En passant bezocht Sengers beachvolleybalster Brecht Piersma in Texas. Ze studeert en sport in Austin. Beide topsporters woonden vier jaar samen in Den Haag als leden van Beachvolleybal Team Nederland. Studeren en sporten in Amerika, lijkt Sengers wel wat. „Als je ziet hoe de sport in Amerika beleefd wordt”, zegt hij. „Er zijn daar universiteiten met een footballstadion voor 100.000 toeschouwers. Maar het Amerikaanse mannenbeachvolleybal is nog relatief klein. Toch houd ik het in de gaten.”

Onzekerheid

Dat Sengers een stap naar een Amerikaanse universiteit niet geheel uitsluit, heeft deels te maken met de onzekerheid omtrent de voortgang van zijn sportieve carrière. Hij droomt over de Olympische Spelen, maar Nederlandse toppartners liggen niet voor het oprapen. Hoewel. Meeuwssen en Christiaan Varenhorst zijn gestopt, hun teamgenoten spelen verder. „Ik train gewoon keihard door”, aldus Sengers. „We praten op een gegeven moment met de bond en de coaches over de invulling van volgende zomer.”

Sengers heeft zijn kamer in Den Haag aangehouden. Maar hij is tegenwoordig wat vaker te vinden bij zijn moeder in Veldhoven, dicht bij opa Henri van Schijndel. De bekende volleybalcoach van weleer heeft een ernstige ziekte. „Dan besef je weer wat het belangrijkste is in het leven”, zegt Henri's kleinzoon. „Opa weet eerder dan ik, tegen wie ik op een toernooi moet spelen. Hij luistert naar je, en hij staat klaar met adviezen. En dat gebeurt altijd op een relaxte manier. We weten dat opa niet meer beter wordt, maar hij blijft er niet in hangen. We luisteren naar muziek, we eten samen. Het is te hopen dat dat nog lang kan. In ieder geval maken we er een feestje van.”

INTERVIEW LUCA ENGELBRACHT WAS NIET ZO LANG GELEDEN

‘Ik voelde me

Nietsvermoedend bereidde Luca Engelbracht (23) zich afgelopen zomer voor op een duel van FC Eindhoven, de club waarvoor hij fotograaf is. Totdat hij ineens een belletje kreeg van een onbekend nummer met de vraag: ‘kun je binnen een uur in Rotterdam zijn om te vliegen naar Spanje om foto's te maken van een bekende profvoetballer?’ Wat volgde was een mooi voetbalavontuur.

Jurre van Wanrooij
Eindhoven/Someren

Ik dacht: ik word opgelicht of zo”, weet Luca Engelbracht nog goed. Zonder vliegticket en op goed geluk reed hij naar het vliegveld. „Dan twijfel je toch een beetje, of het wel allemaal goed komt. Maar dan krijg je op een gegeven moment zoveel informatie. Je krijgt te horen: Arnaut Danjuma gaat naar Girona. Maar dat stond nog nergens op het internet.”

Wat bleek: Engelbracht had een tijdje eerder zijn nummer gegeven aan een social media-adviseur van enkele profvoetballers. Toen er razendsnel iemand werd gezocht om de transfer van Danjuma vast te leggen, werd de Somerense fotograaf ingeschakeld. „Ik moest hier nog van alles regelen en had familieweekend. Ik moest zoveel schuiven én mijn accu's

Om zo'n belangrijk moment voor hem vast te leggen, is wel echt mooi

– Luca Engelbracht

▼ Luca Engelbracht reisde naar Spanje om Danjuma op de foto te zetten. FOTO LUCA ENGELBRACHT

nog opladen. Het was echt chaotisch.”

Toch was het tripje naar Spanje wel het hoogtepunt van de nog prille carrière van de jonge fotograaf. „Dat was de eerste keer dat ik voor zoiets naar het buitenland mocht”, glundert hij. „Met het vliegtuig, in een mooi hotel en alles was geregeld. En van het vliegveld in Barcelona naar Girona met de taxi, een groot busje voor mij alleen. Ik dacht: nou, dit slaat ook eigenlijk helemaal nergens op. Ik voelde me wel een beetje koninklijk op dat moment.”

Het daadwerkelijk op de foto zetten van Danjuma bleek nog een stuk lastiger dan verwacht. „Ik mocht ook niet al te veel filmen op het trainingscomplex, want dat was allemaal nieuw en moest nog bekendgemaakt worden. Uiteindelijk hebben we wat dingen geforceerd en zijn we toch maar naar het stadion gegaan, terwijl dat eigenlijk niet mocht.” En of Danjuma tevreden was met het eindresultaat? „Ze stonden op zijn Instagram, dus dan zal hij ze wel mooi vinden”, zegt Engelbracht met een knipoog.

Reijnders en Van Gassel

Danjuma is zeker niet de enige voetballer die Engelbracht dit seizoen al mocht komen fotograferen. Zo reisde hij laatst naar Leverkusen om Oranje-international Tijjani Reijnders in de Champions League te fotograferen en ging hij voor Myron Boadu naar een wedstrijd van VfL Bochum. Binnenkort gaat hij tijdens zijn vakantie in Zweden vrijwillig langs bij een wedstrijd van August Priske, oud-spits van FC Eindhoven en zoon van Feyen-

ZAAVOETBAL

Youssef Ben Sellam wil nog altijd de

Het vertrek van Oranje-doelman Manuel Kuijk leek FC Eindhoven Futsal in verlegenheid te brengen. Met de komst van Youssef Ben Sellam, nationaal keeper van Marokko, is alle bezorgdheid verdwenen. „Als FC Eindhoven belt is het moeilijk om nee te zeggen.”

Ben Sellam (24) is aan de Theo Koomenlaan al meteen ingeburgerd. Op de vraag wat zo aardig is aan FC Eindhoven galmt meteen luidkeels; „Eindhoven zal wezen, Eindhoven zal zijn.” Het is de op-

7 FC Eindhoven
1 ZVV BE'79

maat naar een verhaal over een bijzonder mens.

Een jaar geleden lag Ben Sellam in het ziekenhuis en was net geopereerd aan zijn pols en heup. „Zeven maanden van revalidatie alleen op het complex van de Marokkaanse voetbalbond in Rabat was zwaar”, kijkt de keeper nog eenmaal terug op zijn periode van herstel. „Twaalf maanden later heb ik op het WK minuten mogen maken waaronder duels tegen Portugal, Iran en de latere wereldkampioen Brazilië.”

Het besef moest bij de goalie nog altijd even indalen die vooral bekend staat om zijn reflexen, het meevoetballen en overeind blijven in één-tegen-één situaties. In Oezbekistan tijdens het WK miste Marokko vijf spelers die normaal altijd zouden spelen. „Als je ziet wat voor wedstrijd wij dan neerzetten tegen Brazilië... Dat je die ploeg echt met de rug tegen de muur zet en dan verliest. Zo jammer. Of ik de komende tijd kans op speelminuten krijg is afwachten. Ik heb de bondscoach laten zien wat ik kan.”

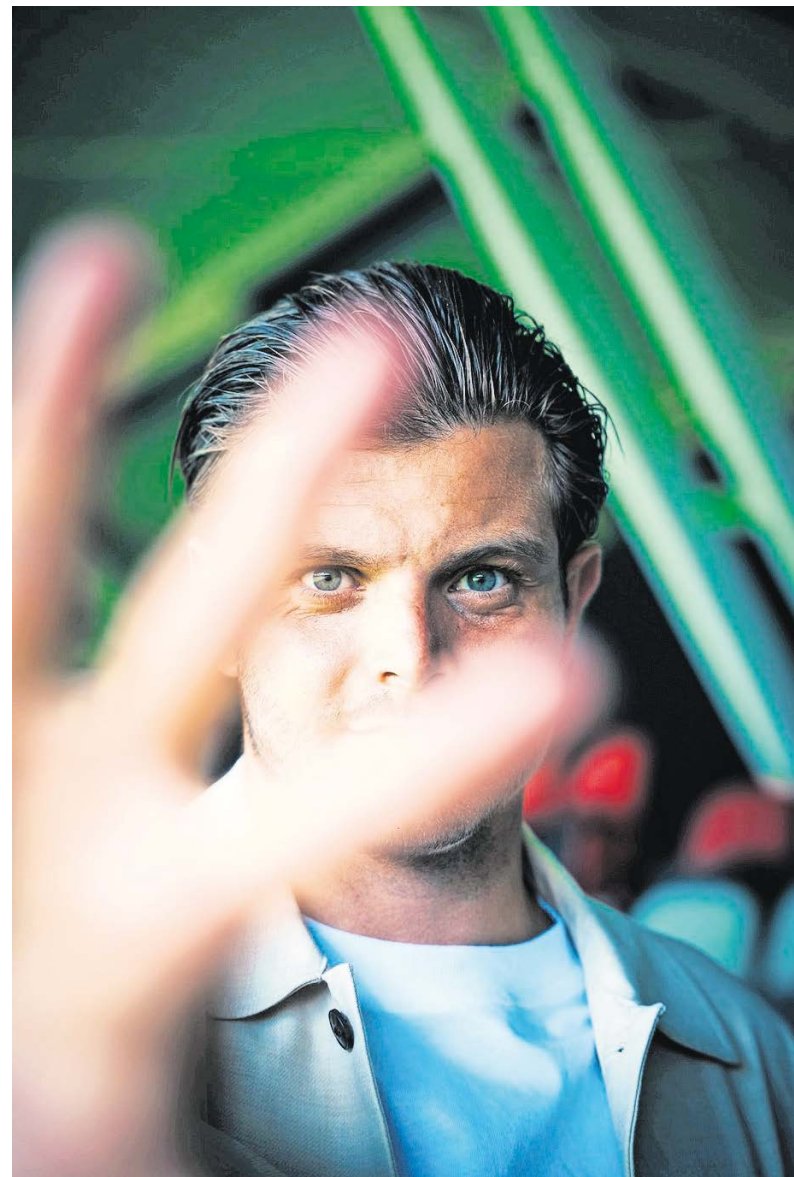
Op 20-jarige leeftijd sprak Ben Sellam al eens uit dat hij de beste zaalvoetbalkeeper van de wereld

CLUBFOTOGRAAF IN HET AMATEURVOETBAL, MAAR REIST NU EUROPA AF VOOR PROFS

een beetje koninklijk'

▲ Luca Engelbracht is clubfotograaf bij FC Eindhoven, maar reist nu ook Europa af om profvoetballers te fotograferen. FOTOPIETERDE WIT

▲ Het fotograferen van Stijn van Gassel bij NEC was een van de meest bijzondere ervaringen van Engelbracht. FOTO LUCA ENGELBRACHT

oord-trainer Brian. „En ik richt mijn camera natuurlijk ook op andere spelers, in de hoop dat daar wat uitkomt.”

Maar zijn meest bijzondere ervaring? Dat was toch wel de transfer doelman Stijn van Gassel naar NEC. „Om zo'n belangrijk moment voor hem vast te mogen leggen, is wel echt mooi”, legt Engelbracht uit. Van Gassel liep in zijn jeugd al eens stage bij NEC, maar werd toen afgewezen vanwege zijn lengte. Via Helmond Sport en Ex-

celsior belandde hij afgelopen zomer alsnog bij de Nijmegenaren. „Heel zijn familie was erbij en die hebben me ook allemaal bedankt. Dat geeft ook wel heel veel voldoening”, aldus Engelbracht.

'Hoe kan ik doen wat jij doet?'

Zijn avonturen deelt de jonge fotograaf sinds een tijdje ook op sociale media. Dat levert hem vaak niet alleen duizenden views op. „Er zijn ontzettend veel mensen

die vragen: 'Hoe kan ik doen wat jij doet?' Dat valt me wel op. Er zijn eigenlijk zoveel mensen die dit werk willen doen”, zegt Engelbracht. „Nu weet ik niet of dat door mij komt, of dat ze het überhaupt al vet vonden en nu een persoon hebben gevonden om het aan te vragen.”

Engelbracht heeft, afgezien van een keuzevak op het MBO, nooit fotografie gestudeerd. Hij vond het simpelweg leuk om zijn reizen vast te leggen en kreeg daarom van

zijn ouders een camera met kerst. Toen zijn broertje hem zo'n twee jaar geleden attendeerde op een vacature als clubfotograaf bij lokale club SV Someren, was Engelbracht al snel verkocht. „Toen ben ik gaan zoeken hoe ik dit professioneel zou kunnen doen.” Hij belandde eerst als vrijwilliger bij FC Eindhoven, maar inmiddels heeft hij een contract voor een aantal dagen in de week bij 'de club van Goei Volk'.

Toch blijft het een 'moeilijk we-

reldje', stelt Engelbracht. Zijn grootste uitdaging? „Om er geld mee te verdienen”, geeft hij eerlijk toe. „Er zijn genoeg mensen die het doen en als ze vragen wat ik ervoor wil hebben en ik zit te hoog, dan hebben ze zo iemand anders. Maar voor mij voelt het ook niet als werken. En anderzijds: als ik de opdracht niet heb, heb ik niets. Bij FC Eindhoven ben ik in dienst, dus zit ik goed. Maar op een zaterdag ga ik liever een wedstrijd fotograferen dan niets doen.”

beste doelman van de wereld worden

Of ik kans op speeltijd krijg is afwachten. Ik heb de bondscoach laten zien wat ik kan

– Youssef Ben Sellam

wilde worden. Hij zag het WK als een volgende stap in zijn streven. „Voor mij was het een doelstelling op zich om in de WK-selectie te zitten. Dat ik minuten heb mogen maken en het goed deed, is alweer de volgende prestatie. Dit geeft mij nog meer motivatie mijn doelstel-

ling te realiseren om de beste keeper van de wereld te worden.” Zijn keuze voor de Marokkaanse nationale ploeg was een logische stap. Ben Sellam: „Ik voel me ook Nederlands, maar vooral Marokkaans. Volgens Islamitische en Marokkaanse normen en waarden ben ik op een goede manier opgegroeid. Daar ben ik mijn ouders heel dankbaar voor. Ik volg alle sporten en ben daarin altijd supporter nummer één geweest van Marokko. Daarnaast word ik in Nederland ook vaak gezien als 'De Marokkaan' wat mijn identiteit alleen maar versterkt. Het gevoel bij het Marokkaanse volkslied is onbeschrijflijk.”

Dat zijn maatje Saïd Bouzambou bij FC Eindhoven speelt, heeft bij Ben Sellam zeker meegewogen in zijn beslissing om in ieder geval voor twee seizoenen naar FCE te komen. „We hebben vooraf veel gesprekken gehad. Saïd was alleen maar positief over de club en de mensen. Als vervolgens FC Eindhoven belt, is het moeilijk om nee te zeggen. Een avontuur in het buitenland kan nog altijd.”

Ben Sellam had in de Brabantse derby tegen koploper BE'79 een rustige avond. FC Eindhoven won ook het tweede competitieduel royaal met 7-1.

– Wil van den Heuvel

▲ Youssef Ben Sellam in actie namens FC Eindhoven in het duel met BE'79. FOTO DCI MEDIA